

महिला सबलीकरण

प्रा. मेजर घनवट मोहन

विभाग प्रमुख राज्यशास्त्र मुधोजी महाविद्यालय पलटण

प्रस्तावना

सबलीकरण हा व्यापक शब्द असून यामध्ये अधिकार व सत्तेचा समावेश होतो. सबलीकरण ही एक मानसिक प्रक्रिया असून ती समाजातून निर्माण व्हावी लागते. या सबलीकरणासाठी समाजात आवश्यक कायदे, संरक्षणाच्या तरतूदी व त्यांच्या अंमलबजावणीची नितांत आवश्यकता असते. याच अन्वये जर महिला सबलीकरणाचा आशय समजून घेतल्यास महिलांना सबल करण्यासाठी त्यांच्या विकासासाठी सामाजिक, आर्थिक, राजकीय अशा विविध पातळीवर प्रयत्न करणे आवश्यक आहे. त्यादृष्टीने प्रस्तूत लेखात महिला सबलीकरणातील आर्थिक घटकाचे विवेचन केलेले आहे.

महिला सबलीकरण

भारतीय समाजात पुरुष व स्त्री अशी दोन प्रतिके असून व्यवस्थेमध्ये या प्रत्येकाची वेगवेगळी भूमिका आपणास दिसून येते. स्त्री-पुरुष यांची कार्यपध्दती समान नसून पुरुषांपेक्षा स्त्रीयांना निर्णय घेण्याचे अधिकार कमी झाल्याचे दिसतात. स्त्रीयांना गृहिणी, स्वयंपाक करण्याचे काम मुलांचे संगोपन अशी कामे दिलेली असतात. त्याचबरोबर पुरुषांप्रमाणे इतर कामात त्यांचा सहभाग असला तरी त्यांना एक समान कार्यासाठी त्यांच्या वेतनामध्ये ही फरक असल्याचा दिसतो. महिलांना कोणत्याही स्वरूपाचे आर्थिक, स्वातंत्र्य या व्यवस्थेत दिसत नाही जसे वडिलांच्या मालकी हक्कात तीचा वाटा मान्य नसतो. ती घरातील आर्थिक निर्णय घेवू शकत नाही पुरुषांइतके काम करून तीला वेतन कमी मिळते. अशा विविध कारणांमुळे महिलांच्या आर्थिक स्वातंत्र्याच्या अभावी महिला परावलंबी असल्याचे दिसतात. त्यांचे परावलंबन दुस-यावर अवलंबून असल्यामुळे त्यांच्या प्रत्येक स्वातंत्र्यावर बंधने येतात. त्या मुक्तपणे स्वातंत्र्य उपभोगू शकत नाहीत. त्या अन्यायाला विरोध करत नाहीत त्यायोगे त्या आपले स्वावलंबन गमावतात. महिलांच्या आर्थिक स्वातंत्र्यावर आलेल्या मर्यादा घालण्यासाठी त्यांना स्वावलंबी बनवून समाजात सन्मानाने जगण्याचा शासनाने महिलांच्यासाठी विरोध योजना राबवलेल्या दिसतात. या योजनांच्या माध्यमातून महिला सबलीकरणाचे वातावरण निर्मिती झाल्याची दिसते. याच योजनांचा आपण आढावा घेऊया.

महिला सबलीकरणाची उद्दिष्टे महिला सबलीकरणाची प्रमुख उद्दिष्टे पुढीलप्रमाणे सांगता येतील.

१) स्त्री-पुरुष समानता - स्त्री-पुरुष समानता प्रस्थापित करणे हे महिला सबलीकरणाच्या धोरणाचे एक प्रमुख उद्दिष्टे होय. सर्व मानव जन्मतःच समान आहेत. म्हणून लिंग, वर्ण, धर्म यांसारख्या कोणत्याही कारणावरून मानवामानवात भेदभाव करणे अत्यंत चुकीचे होय. समाजात वरील गोष्टींच्या आधारे निर्माण झालेली विषमता ही मानवनिर्मित विषमता असून ती अन्याय व शोषण यांचे कारण ठरली आहे. म्हणून लिंगभेदाच्या आधारे निर्माण झालेली विषमता दूर करून स्त्री-पुरुष समानता प्रस्थापित करणे हे महिला सबलीकरणाचे उद्दिष्टे होय. २) स्त्रियांना प्रतिष्ठा व सन्मान मिळवून देणे - आपण वरील विवेचनात म्हटल्याप्रमाणे लिंग विषमतेमुळे स्त्रियांवर मोठ्या प्रमाणावर अन्याय झाला होता. त्यांना समाजात अत्यंत हीन वागणूक दिली जात होती. स्त्रियांवर आतापर्यंत झालेला हा अन्याय दूर करून समाजात त्यांना प्रतिष्ठा व सन्मान मिळेल अशी व्यवस्था निर्माण करणे ही सभ्य व सुसंस्कृत सामाजिक जीवनाची गरज होती. त्यातून स्त्रियांच्या सबलीकरणाच्या धोरणाचा पाठपुरावा करणे आवश्यक बनले. ३) राष्ट्रीय विकासाच्या कार्याला गती देणे - महिला सबलीकरण आणि राष्ट्रीय विकास यांचा निकटचा संबंध आहे. देशाच्या लोकसंख्येत महिलांचे प्रमाण जवळपास निम्मे आहे. तेव्हा देशातील निम्मी लोकसंख्या दुर्बल ठेवून आणि तिला विकासाच्या प्रक्रियेपासून बाजूला करून राष्ट्रीय विकास साध्य करण्याचा विचारही आपण करू शकत नाही. दुस-या शब्दांत असे म्हणता येईल की, राष्ट्रीय विकासाच्या कार्याला गती देण्यासाठी व राष्ट्रीय विकासाचे उद्दिष्ट साध्य करण्यासाठी महिलांना सक्षम बनविणे गरजेचे आहे. ४) स्त्रियांना आर्थिकदृष्ट्या स्वावलंबी बनविणे -

स्त्रियांना आर्थिकदृष्ट्या स्वावलंबी बनविणे हे महिला सबलीकरणाचे आणखी एक उद्दिष्ट होय. महिला आर्थिकदृष्ट्या स्वावलंबी होणे ही केवळ त्यांच्या गरजेची बाब आहे असे नाही महिला सबलीकरणाच्या योजना व कार्यक्रम महिला सबलीकरणाची उद्दिष्टे व महत्व लक्षात घेता त्या धोरणाचा सातत्याने पाठपुरावा करणे आवश्यक होते. म्हणून भारत सरकारने तसेच राज्य सरकारने महिला सबलीकरणाच्या धोरणाला अग्रक्रम दिला आहे. महिला सबलीकरणाचे उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी सरकारने विविध उपक्रम हाती घेतले आहेत. तसेच निरनिराळ्या योजना आखून त्या राबविण्याचा प्रयत्न चालविला आहे. महिला विकासाच्या विविध कार्यक्रमांची अंमलबजावणी करण्याकडेही सरकारने लक्ष पुरविले आहे. आपण वर म्हटल्याप्रमाणे महिला विकासाचे महत्व केवळ महिलांपुरतेच मर्यादित नाही. समाजाच्या व्यापक हिताच्या दृष्टीनेही महिला विकासाच्या कार्यक्रमांना महत्व आहे. म्हणून सरकारने त्यांच्या अंमलबजावणीवर खास भर दिला आहे. महिला विकासाच्या काही योजना पुढीलप्रमाणे सांगता येतील.

महिलांना प्रशिक्षण व रोजगार साहाय्यता कार्यक्रम - भारत सरकारने महिलांना प्रशिक्षण व रोजगार साहाय्यता देण्याबाबतचा एक कार्यक्रम केंद्रीय क्षेत्र योजनेच्या स्वरूपात १९८७ मध्ये सुरू केला. या कार्यक्रमांतर्गत पारंपारिक क्षेत्रात महिलांच्या कौशल्यात सुधारणा घडवून आणण्यावर आणि त्यांना रोजगार उपलब्ध करून देण्यावर भर दिला जातो. त्याकरिता अशा महिलांचे गट तयार करण्यात येतात आणि त्यांना आवश्यक ती मदत उपलब्ध करून दिली जाते. या कार्यक्रमात कृषी, पशुपालन, दुग्धव्यवसाय, मत्स्यपालन, हातमाग, हस्तकला, खादी व ग्रामोद्योग आणि रेशीम किडे पालन या पारंपारिक क्षेत्रांचा अंतर्भाव करण्यात आला आहे.

महिलांसाठी कल्याण योजना

महिलांसाठी प्रशिक्षण व रोजगार कार्यक्रमास मदत ;नचवतज जव जंपदपदह दक म्चसवलउमदज चतवहतउम वित वउमदरू जेचद्ध १. १९८६-८७ साली केंद्रीय योजना सुरु करण्यात आली. तिचा उद्देश महिला व साधनहिन स्त्रियांची कौशल्ये सुधारून त्यांना सहकारी गटांद्वारे संघटित करणे, त्यांचा विपणन लिकेज बळकट करणे, त्यांना आधारभूत सेवा व सुलभ कर्ज मिळवून देऊन त्यांना शाश्वत आधारावर रोजगार मिळवून देणे, हा आहे. योजनेमध्ये आरोग्य तपासणी, कायदेविषयक व आरोग्यविषयक साक्षरता, प्राथमिक शिक्षण, जेंडर संचेतना आणि मोबाईल शिशुगृहे यांसारख्या आधारभूत सेवा उपलब्ध करून देण्याचीही तरतूद आहे. प्रत्येक प्रकल्पाचा अंतिम प्रयत्न प्रत्येक गटास बाजारपेठेत किमान सरकारी मदतीसहित शाश्वत आधारावर तग धरण्यात विकसीत करणे हा आहे.

२.कार्यक्रमाचा अधिक प्रसार व्हावा आणि अंमलबजावणी देखरेख अधिक बळकट व्हावी यासाठी २००९ मध्ये कार्यक्रमाचे प्रशिक्षण करण्यात आले. त्यानुसार योजनेअंतर्गत दरडोई खर्च १६,००० इतका वाढविण्यात आला. प्रकल्प कालावधी पाच वर्षांपर्यंत वाढविण्यात आला असून स्थानिकदृष्ट्या महत्वाच्या क्षेत्रांचा समावेश करण्यात आला आहे. सुरवातीपासून आतापर्यंत सुमारे २५० प्रकल्पात योजनेअंतर्गत अर्थसहाय्य पुरविण्यात आले आहे.

३.या योजनेअंतर्गत १० पारंपारिक क्षेत्रे वित्तपुरवठ्यासाठी निवडण्यात आली आहेत. कृषि, पशुसंवर्धन, दुग्धव्यवसाय मत्स्यव्यवसाय, हातमाग, खादी व ग्रामोद्योग, रेशिम उद्योग पडिकभूमी विकास व सामाजिक वनीकरण, यामध्ये अशा स्थानिकदृष्ट्या योग्य क्षेत्रांची निवड करून त्यांचा योजनेमध्ये समावेश केला जात आहे.

नोकरदार महिलांसाठी होस्टेल ;भ्वेजमस वित वतापदह वउमदद्ध –

१.१९७२-७३ पासून ही योजना सुरु करण्यात आली. योजनेमध्ये नोकरदार महिला, अविवाहित/एकटया नोकरदार महिला, स्वतःच्या गावा शहरापासून दूर नोकरी करणा-या महिला आणि स्वयंरोजगारासाठी प्रशिक्षण घेत असलेल्या महिला, यांच्यासाठी सुरक्षित आणि किफायतशीर होस्टेल उपलब्ध करून देण्याची तरतूद आहे. २.योजनेच्या सुरवातीपासून आतापर्यंत संपूर्ण देशभरात ८९ होस्टेल समत करण्यात आले असून सुमारे ६६.२९ नोकरदार महिलांना त्यांचा लाभ मिळाला आहे.

योजनेची वैशिष्ट्ये १) केवळ सार्वजनिक भूमीवरच होस्टेल बांधण्यासाठी वित्तिय सहाय्य २) भाड्याच्या जागेत होस्टेल चालविले जात असल्यास भाड्यासाठीसुध्दा वित्तिय सहाय्य३) होस्टेलच्या देखभालीसाठी कमाल ५लाख रुपयांपर्यंत वित्तिय सहाय्य४) सुधारित योजनेमध्ये राज्य शासनाच्या संस्था, म्युनिसिपल संस्था, कटक मंडळे, नागरी समाज संस्था स्थानिक स्वराज्य संस्था, स्वयं-सहाय्यता गट, शासनाच्या कॉलेज/विद्यापीठ, उद्योगांच्या प्रातिनिधिक संघटनांचा समावेश करण्यात आला आहे. पूर्वीत्तर राज्यातील महिलांवर होणा-या हल्ल्यांची दखल घेऊन महिला व बाल विकास मंत्रालयात २००८-०९ मध्ये पूर्वी राज्यातील दिल्ली व परिसरात नोकरी करणा-या महिलांसाठी जसोला, नवी दिल्ली येथे ६ मजली होस्टेलची स्थापना केली आहे.

स्वाधार: संकटात सापडलेल्या महिलांसाठी योजना ूकींतरू ।बीमउम वित वउमद पद कर्पापिबनसज ब्यतबनउेजंदबमेद्ध सुरुवात व उदिदष्टये२००१-०२ मध्ये संकटात/अडचणीत सापडलेल्या महिलांसाठी सुरु करण्यात आलेल्या या योजनेची उदिदष्टये पुढीलप्रमाणे-१) कोणताही सामाजिक आणि आर्थिक आधार नसलेल्या अडचणीच्या परिस्थितीत जगणा-या वंचित महिला/मुलींना अन्न, वस्त्र, निवारा व संगोपनाच्या प्राथमिक सुविधा उपलब्ध करून देणे.२) त्यांना मानसिक आधार व समुपदेशन करून शिक्षण आणि व्यावसायिक प्रशिक्षण देऊन त्यांचे सामाजिक व आर्थिक पुनर्वसन करणे.३) गरजवंत महिला/मुलींसाठी विशिष्ट क्लिनिकल, न्यायालयीन आणि इतर सेवांची तरतूद करणे४) अशा संकटात सापडलेल्या महिलांसाठी हेल्पलाईन व इतर सेवा उपलब्ध करून देणे.

लाभार्थी/लक्ष्य गट१) कुटुंब व नातेवाईकांनी सोडून दिलेल्या महिला२) अटकेतून सुटलेल्या व कौटुंबिक आधार नसलेल्या महिला३) नैसर्गिक आपत्तीतून वाचलेल्या मात्र निवाराहिन बनलेल्या महिला४) वेश्यागृहामधून बाहेर काढलेल्या/निसटलेल्या महिला५) दहशतवादी हिंसेचा शिकार बनलेल्या कौटुंबिक व आर्थिक आधार न राहिलेल्या महिला६) एच.आय.व्ही/एड्स ग्रस्त महिला, सामाजिक-आर्थिक आधार

अंमलबजावणी यंत्रणा/अभिसरणे: योजनेची अंमलबजावणी राज्य शासनाचे सामाजिक कल्याण/ महिला व बाल कल्याण विभाग, स्त्रियांची विकास महामंडळे, शहरी स्थानिक स्वराज्य संस्था, दर्जाप्राप्त सार्वजनिक/खाजगी ट्रस्ट किंवा स्वयंसेवी संघटना जनेवारी, २०११ अखेर देशात ३३१ स्वाधार केंद्रे व २३३ महिला हेल्पलाईन स्थापन करण्यात आल्या होत्या.

योजित स्वाधार गृह योजना अल्प वास्तव्य गृह योजना ही एक पूर्वीची योजना व स्वाधार योजना, या दोन्ही योजनांमध्ये बरेच साम्य असल्याने त्या दोन्ही एकत्र करून स्वाधार गृह योजना ही तयार करण्याचे प्रयत्न चालू आहेत. देशातील प्रत्येक जिल्ह्यात किमान स्वाधार गृह स्थापन केले जाणार आहे. 'प्रियदर्शिनी - मध्य-गंगा मैदानातील महिला सबलीकरण व उपजिविका कार्यक्रम हा कार्यक्रम उत्तर प्रदेशातील चार व बिहारमधील दोन जिल्ह्यातील १३ गटांमध्ये आंतरराष्ट्रीय कृषि विकास निधी' च्या मदतीने चालविला जाणारा एक प्रयोगिक प्रकल्प आहे.या कार्यक्रमाचे उदिदष्ट प्रकल्प क्षेत्रातील कमजोर महिला व किशोरवयीन मुलींचे स्वयं-सहाय्यता गट स्थापन करून त्यांचे एकूण सामाजिक-आर्थिक सबलीकरण घडवून आणणे हे आहे. प्रकल्पाच्या अंती म्हणजे २०१६-१७ पर्यंत ७,२०० स्वयं-सहाय्यता गट स्थापन करून १ लाख कुटुंबांचा त्यात समावेश करण्याचे लक्ष्य ठेवण्यात आले आहे.जरी योजनेचा भर उपजिविका विकसनावर आहे ,तरी त्याचबरोबर त्यांचे राजकीय, कायदेशीर आणि आरोग्य समस्यांचे प्रश्नही सोडवण्याचे प्रयत्न कार्यक्रमांतर्गत करण्याची तरतूद आहे. नाबार्ड ही या योजनेची प्रमुख कार्यक्रम संस्था असून योजनेची अंमलबजावणी आणि च्या सहकार्याने केली जात आहे.

अनैतिक व्यापार (निवारण) अधिनियम १९५६ महिला व बाल विकास मंत्रालयाने ४ डिसेंबर २००७ रोजी अनैतिक मानवी व्यापाराचा प्रतिबंध करण्यासाठी ही एक सर्वसमावेश योजना सुरु केली. ती गैर सरकारी संघटनांच्या सहाय्याने चालविली जाते. या योजनेचे ५ घटक आहेत. प्रतिबंध बचाव पुनर्वसन पुनर्एकात्मिकरण स्वदेशी पाठवणूक योजनेतील कामे योजनेअंतर्गत घेण्यात येणा—या काही महत्वाच्या कृती पुढीलप्रमाणे१) समुदाय सतर्कता गट किशोरवयीन गट यांची स्थापना जाणीव निर्मिती, कार्यशाळांचे आयोजन इ.२) शोषणाच्या स्थानाहून पिडित व्यक्तींना सुरक्षितपणे बाहेर काढणे.३) पुनर्वसन पिडीत व्यक्तींना सुरक्षित निवास, मूलभूत सुविधा, आरोग्य देखभाल, कायद्याची मदत, व्यावसायिक प्रशिक्षण आणि उत्पन्न निर्मिती इ. सेवा पुरवून त्यांचे पुनर्वसन करणे.४) पिडीत व्यक्तीचे समाजाशी पुन्हा एकात्मिकरण घडवून आणणे.५) सीमा पार करून येणा—या/आणल्या जाणा—या पिडीतांना सुरक्षितपणे त्यांच्या मूळ देशी परत पाठवण्यासाठी मदत करणे. या योजनेअंतर्गत पात्र संघटनांना वरील बाबी करण्यासाठी सहाय्य दिले जाते. आतापर्यंत १४७ प्रकल्पांना मान्यता देण्यात आली आहे. ज्यामध्ये ७४ पुनर्वसन गृहांचा समावेश आहे.

स्त्रियांचा सन्मान: स्त्री शक्ती पुरस्कार

'भारतीय महिलांनी स्वातंत्र्योत्तर विविध भूमिकांचा स्विकार करून अनेक क्षेत्रांमध्ये उत्कृष्टता साध्य केली आहे. अधिकांश घटकांमध्ये त्यांनी मिळवलेले यश प्रतिकूल व कठिण परिस्थितीत धैर्यपूर्ण पुढाकाराने मिळवलेले असल्याने त्यास वैशिष्ट्य प्राप्त होते.

'त्यामुळे अशा यशगाथांचा सार्वजनिक सन्मान होणे गरजेचे आहे, जेणेकरून भारतीय स्त्रियांच्या पुढील पिढ्यांसाठी या यशस्वी महिला आदर्श ठरू शकतील सामाजिक विकास क्षेत्रात वैयक्तीक स्त्रियांच्या यशस्वी कामगिरीचा सन्मान म्हणून भारतसरकारने ६ राष्ट्रीय पुरस्कारांची रचना केली आहे. त्यांना स्त्री शक्ती पुरस्कार म्हणून संबोधले जाते.

'त्यापैकी ५ पुरस्कार १९९९ मध्ये स्थापन करण्यात आले असून ते पुढील स्त्रियांच्या नावाने दिले जातात ज्ञांसी की रानी लक्ष्मीबाई, कण्णगी, राणी गैडिल्यू जेलियांग, देवी अहिल्याबाई, व माता जिजाबाई. २००७ मध्ये राणी रुद्रम्मा यांच्या नावाने स्त्री शक्ती पुरस्काराची एक अन्य श्रेणी निर्माण करण्यात आली.

'हे पुरस्कार अशा पुरुष किंवा महिलांना दिले जातात ज्यांमध्ये असामान्य प्रशासकीय नेतृत्वगुण आणि साहस आहे व ज्यांनी महिला सबलीकरणाच्या दिशेने कार्य केले आहे. प्रत्येक पुरस्कारात ३ लाख रुपये रोख पुरस्कार व एक प्रशस्तीपत्र समाविष्ट असते. हे पुरस्कार आंतरराष्ट्रीय महिला दिन, ८ मार्च रोजी प्रदान केले जातात.

राष्ट्रीय महिला कोष

स्थापना व निधी:— भारत सरकारने १९९३ मध्ये महिला व बाल विकास मंत्रालयाअंतर्गत राष्ट्रीय महिला कोष स्थापन केला. असंघटित क्षेत्रातील गरीब व साधनहित महिलांच्या कार्यविषयक गरजा भागविण्यासाठी ती एक राष्ट्रस्तरीय संघटना म्हणून कार्य करते.स्थापनेच्या वेळी असलेला तिचा ३१ कोटी रुपयांचा निधी आज योग्य कर्ज, गुंतवणूक व कर्ज वसुली व्यवस्थापनामुळे १६४ कोटी रुपयांपर्यंत वाढला आहे.

रा.म कोषाचे प्रशासन १६ सदस्यीय प्रशासकीय मंडळामार्फत केले जाते. त्याचे प्रमुख महिला व बालविकास राज्य मंत्री असतात.

उद्दिष्ट्ये गरीब स्त्रियांच्या सामाजिक—आर्थिक उन्नतीसाठी त्यांना उपजीविकासंबंधी कामे, गृहनिर्माण, सूक्ष्म—उपक्रम, कौटुंबिक गरजा इ. साठी बिना—कटकट कर्ज प्रदान व्यवस्थेच्या माध्यमातून सूक्ष्म वित्त सेवा उपलब्ध करून देणे.कोषाने सूक्ष्म—वित्त पुरवठ्याच्या माध्यमातून महिला सबलीकरणाची संकल्पना प्रसिध्द करण्यासाठी विविध प्रोत्साहनात्मक उपाय योजिले आहे.

कर्ज—प्रदान व्यवस्थाग्रामीण तसेच शहरी गरीब महिला लाभार्थ्यांना कर्ज 'मध्यस्थ संघटना'च्या मदतीने दिले जाते. या संघटनांमध्ये स्थानिक पातळीवर काम करण्याच्या गैर—सरकारी संघटना, महिला फेडरेशन्स, सहकारी संस्था व इतर स्वयंसेवी/नागरी समाज संघटनांचा समावेश होतो.

कोषामार्फत दिल्या जाणा—या कर्ज योजना पुढीलप्रमाणेकर्ज प्रोत्साहन योजना, प्रमुख कर्ज योजना, रिव्हॉल्विंग फंड योजना, पुनर्वित्त योजना, गृहनिर्माण कर्ज योजना, कुटुंब कर्ज योजना, खेळते भांडवल मुदती कर्ज, गोल्ड क्रेडिट पासबुक योजना इत्यादी.ही कर्जे नफ्यासाठी काम न करणा—या, मात्र गरीब महिलांच्या सामाजिक—आर्थिक गरजा भागविण्याच्या व्यापक उद्दिष्ट्यांनी कार्य करणा—या संघटनांना दिली जातात.

संदर्भ ग्रंथ

- १ आपटे, ज.रा., रोडे पुष्पा— भारतातील महिला विकासाची वाटचाल,डायमंड पब्लिकेशन पुणे,२००८.
- २ सामंत,मंगला— स्त्रीपर्व, नेटवर्क प्रकाशन पुणे,२००८.
- ३ लिमये अनुसया , 'स्त्रीचे समाजातील स्थान व भूमिका' चिटणीस समाजवादी महिला सभा
- ४)डॉ. पाटील लिला , 'भारतीय स्त्री जीवन' मेहता पब्लिशींग हाऊस, पुणे
- ५)डॉ. परुळेकर आशा , 'आधुनिक स्त्रीच्या समस्या मेहता पब्लिशींग हाऊस, पुणे